

Arrest

nr. 273 493 van 31 mei 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LAMBRECHT
Coupure 5
9000 Gent**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 15 februari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. CLEVIS, die *loco* advocaat B. Lambrecht verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Chinese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1977.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen in juli of augustus 2008. Op 1 september 2021 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 17 december 2021 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 17 januari 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Chinese nationaliteit te bezitten, van etnische afkomst Han te zijn en geen religie te hebben. U bent gescheiden. U bent geboren in Shaowu in de provincie Fujian. U werkte sinds 2002 als chauffeur en woonde sinds 2004 in de stad Fuzhou in Fujian. Eind 2007 geraakten u en twee voormalige klasgenoten van u betrokken bij een vechtpartij met onbekenden op straat. U was dronken, u vocht met een stok en verwondde iemand van de tegenpartij ernstig. De tegenpartij verwittigde de politie, die de volgende dag naar u op zoek ging. U was niet thuis toen de politie kwam, u was namelijk naar het huis van een vriend gegaan. U verbleef twee of drie dagen bij die vriend, daarna verbleef u op verschillende plaatsen en ging u 's nachts soms stiekem naar huis. Nadat u reclame gezien had op straat contacteerde u een tussenpersoon die uw vertrek naar Europa regelde. U verliet China omdat u opgepakt kon worden door de politie en omdat u weinig verdiende. U riskeerde namelijk een schadevergoeding te moeten betalen omdat u de andere persoon verwond had. De tussenpersoon hielp u om een visum voor Slowakije te verkrijgen. In maart 2008 verliet u China op legale wijze met uw paspoort. U vloog via Duitsland naar Slowakije. Nadat u een paar maanden in een opslagruimte had verbleven in Slowakije werd u in juli of augustus 2008 per auto naar België gebracht. Aanvankelijk werkte u in België in het zwart in een restaurant, later deed u klusjeswerk zoals poetsen en tuinonderhoud. U hebt België niet verlaten sinds uw komst naar hier. In 2009 deed u een regularisatieaanvraag, maar u werd bedrogen hierbij.

Op 1 september 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar China vreest u dat het moeilijk zal zijn voor u om te overleven omdat China veel veranderd is de voorbije tien jaar. Voorts vreest u opgepakt te worden en een gevangenisstraf te krijgen omwille van het gevecht. Meer bepaald vreest u de leefomstandigheden als u in een werkkamp zou belanden, u zou er met name gepest worden door andere gevangenen of cipiers. Voorts zal het moeilijk zijn voor u om een job te vinden als u vrijgelaten wordt na een verblijf in een werkkamp.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, een kopie van uw vorig paspoort, twee notariële certificaten met betrekking tot uw identiteitsgegevens en een kopie van documenten met betrekking tot uw regularisatieaanvraag.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat de door u aangehaalde problemen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die internationale bescherming biedt aan personen die hun land van herkomst dienen te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun religie, ras, politieke overtuiging, nationaliteit of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter van gemeenrechtelijke en socio-economische aard zijn en geen uitstaans hebben met één van de vijf hierboven vermelde criteria.

Verder wordt er ook vastgesteld dat er hier geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

Bij terugkeer naar China vreest u gearresteerd te worden door de Chinese autoriteiten en een gevangenisstraf te krijgen omwille uw deelname aan een gevecht. Meer bepaald vreest u de leefomstandigheden als u in een werkkamp zou belanden, u zou er met name gepest worden door andere gevangenen of cipiers (CGVS, p. 11). Voorts zal het moeilijk zijn voor u om een job te vinden als u vrijgelaten wordt na een verblijf in een werkkamp (CGVS, p. 10). U slaagde er echter niet in deze vrees aannemelijk te maken omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst legt u geen enkel begin van bewijs neer van uw vermeende problemen. Als u daadwerkelijk sinds 2007 gezocht wordt door de Chinese autoriteiten omwille van uw betrokkenheid bij een vechtpartij, is het weinig aannemelijk dat u geen enkel document zou bezitten ter staving hiervan. Uw verklaring dat in China alles mondeling wordt doorgegeven is niet meer dan een blote bewering (CGVS, p. 9). Deze staat bovendien in contrast met uw verklaring na het persoonlijk onderhoud dat u aan het proberen was via uw zus bijkomende (sic) documenten te verkrijgen over uw dossier en dat u deze zo spoedig mogelijk zou trachten te bezorgen aan het CGVS (e-mail meester Verbeek d.d. 24/12/2021). In elk geval heeft het CGVS tot op heden geen enkel document ter staving van uw asielaanvraag ontvangen. Hoewel u na de vechtpartij soms nog naar huis ging, zou u daar vreemd genoeg nooit brieven of post ontvangen

hebben in verband met deze zaak (CGVS, p. 5). Gevraagd of het ooit tot een rechtszaak of een veroordeling bij verstek is gekomen, zei u slechts dat "die zaak van de vechtpartij is opgestart" en dat u het niet weet omdat u China verliet in 2008 (CGVS, p. 5).

Voorts dient opgemerkt te worden dat u China op legale wijze verliet met uw eigen paspoort (CGVS, p. 6). Dat u zonder enig probleem legaal uw land verliet tast de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag ernstig aan. Als u daadwerkelijk gezocht werd door de autoriteiten kan immers verwacht worden dat u bij de grenscontrole op de luchthaven tegengehouden werd. De vaststelling dat u in 2019 probleemloos een nieuw paspoort verkreeg bij de Chinese consulaire diensten in België ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering gezocht te worden door de Chinese autoriteiten slechts verder (CGVS, p. 7-8). Hoewel u eerst liet uitschijnen dat u het nieuwe paspoort verkreeg via een persoon die mensen van het consulaat goed kent, blijkt uit uw verklaringen dat u het paspoort op reguliere wijze verkreeg. Zo ging u zelf naar het consulaat om het paspoort aan te vragen en betaalde u de gewone kostprijs voor een paspoort, met namen enkele tientallen euro's. U moest enkel een formulier invullen, er werden u geen vragen gesteld. Als het geloofwaardig zou zijn dat uw dossier nog steeds open staat omdat u nog niet aangehouden werd, zoals u beweert, is het geenszins aannemelijk dat de Chinese consulaire diensten u probleemloos een paspoort zouden afleveren (CGVS, p. 9). Dat u zich vrijwillig tot de Chinese autoriteiten wendde ondermijnt bovendien de geloofwaardigheid van uw vermeende vrees.

Bovendien dient gewezen te worden op uw tegenstrijdige en weinig overtuigende verklaringen over gebeurtenissen na uw vertrek uit China. Gevraagd of uw zus of andere familieleden voor of na uw vertrek ooit gecontacteerd werden door de autoriteiten in verband met uw zaak, antwoordde u expliciet ontkennend (CGVS, p. 9). Even later zei u echter dat de politie uw zus twee jaar geleden contacteerde en navraag deed naar u bij haar, wat u echter niet kan staven met documenten (CGVS, p. 10). Dat u de vraag misschien niet goed begrepen had, is een weinig overtuigende verklaring voor deze tegenstrijdigheid. U verklaarde voorts dat dit de enige keer was dat de politie uw familie contacteerde over uw zaak (CGVS, p. 9-10). Als de politie effectief de broers of zussen contacteert als ze een verdachte niet kunnen vinden, zoals u beweert, is het hoogst opmerkelijk dat uw zus pas twee jaar geleden, meer dan tien jaar na de vechtpartij, gecontacteerd werd door de politie. Dit tast de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag slechts verder aan.

Het CGVS stelt tevens vast dat u zelfs de naam niet kent van de tegenpartij die een klacht indiende tegen u (CGVS, p. 10). Dat u enerzijds verklaart te weten dat het slachtoffer het dossier niet wil annuleren, maar anderzijds zijn naam niet kent ondergraaft de geloofwaardigheid van uw aanvraag verder (CGVS, p. 10).

Met betrekking tot de redenen voor uw vertrek haalde u nog aan dat u weinig verdiende en dat u de schadevergoeding die u zou moeten betalen omdat u iemand verwondde niet zou kunnen betalen (CGVS, p. 5-6). Zoals hierboven reeds werd vastgesteld slaagde u er niet in uw problemen ten gevolge van de vechtpartij aannemelijk te maken. U toonde evenmin aan dat u een schadevergoeding of boete zou moeten betalen aan de verwonde persoon. In elk geval is dit element een economisch motief, dat niet ressorteert onder de criteria van de Conventie van Genève of onder de definitie van subsidiaire bescherming zoals bepaald in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft uw vrees bij terugkeer verklaarde u tevens dat China veel veranderd is de voorbije tien jaar en dat het moeilijk zal zijn voor u om er te overleven (CGVS, p. 9). Gevraagd om dit te verduidelijken, verwees u slechts naar uw leefsituatie in België. Zo zei u dat u al een tiental jaar in België bent, dat u het hier gewend bent, dat u geïntegreerd bent hier en dat u zich volgend jaar zal inschrijven op een school (CGVS, p. 9). U toonde op geen enkele manier in concreto aan dat uw verblijf in België ertoe zou leiden dat u zich bij terugkeer naar uw land van herkomst niet opnieuw zou kunnen aanpassen. Het volstaat dan ook hierbij te stellen dat deze elementen bezwaarlijk kunnen beschouwd worden als dat u een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren of een reëel risico loopt op ernstige schade bij een eventuele terugkeer naar China.

Tenslotte stelt het Commissariaat-generaal vast dat uw laattijdig verzoek om internationale bescherming ernstig afbreuk doet aan de algemene geloofwaardigheid inzake uw beweerdde nood aan bescherming. Uit uw verklaringen blijkt met name dat u reeds sinds juli of augustus 2008 in België verblijft, u diende echter pas op 1 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in (CGVS, p. 6). Dat u in 2009 bedrogen werd bij uw regularisatieaanvraag is betreurenswaardig maar vergoelijkt niet afdoende waarom u tot 2021 wachtte alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS, p. 9, 10). U zou pas recent gehoord hebben dat er een plaats is waar men "een legale identiteit" kan aanvragen (CGVS, p. 10). Dit vergoelijkt uw laattijdige verzoek echter niet. U was immers initiatiefrijk en zelfstandig genoeg om na het verlies van uw job enkele maanden na uw aankomst in België zelf werk te vinden in België en u geeft aan dat geïntegreerd bent in het leven in België (CGVS, p. 6, 7, 9), bijgevolg kan verwacht worden dat u ook in staat was u te informeren over beschermingsprocedures in België. Dat u meer dan een decennium wachtte na aankomst in België alvorens in 2021 een verzoek om internationale bescherming in te dienen, wijst er allerminst op dat u daadwerkelijk nood zou hebben aan

internationale bescherming en doet vermoeden dat u alle mogelijke middelen aanwendt om in België te kunnen blijven, meer dan dat u een oprechte vraag indiende tot het verkrijgen van internationale bescherming.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uw huidige paspoort, de kopie van uw vorige paspoort en de twee notariële certificaten staven uw identiteit, nationaliteit en vertrekdatum uit China, elementen die niet in twijfel getrokken worden door het CGVS. De kopieën van documenten met betrekking tot de regularisatieaanvraag hebben geen betrekking op de internationale beschermingsprocedure en geen bewijswaarde met betrekking tot uw asielrelaas. Wat betreft het verzoek van uw advocaat om de beslissing uit te stellen tot ontvangst van bijkomende documenten ter staving van uw asielrelaas (e-mail meester Verbeek, d.d. 24/12/2021), dient opgemerkt te worden dat u reeds sinds 2008 in België verblijft, dat de Dienst Vreemdelingenzaken u reeds op 8 oktober 2021 wees op de noodzaak om originele documenten voor te leggen en al het mogelijke te doen om stukken te bekomen (Vragenlijst CGVS, punt 1) en dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 17 december 2021 op geen enkel moment aangaf nog documenten te verwachten. Het CGVS is dan ook van oordeel dat u voldoende tijd gehad hebt om stavingsstukken neer te leggen en kan niet voldoen aan het verzoek om de beslissing uit te stellen.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 tot en met 48/7, 57/1, § 4 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 1, 4 en 19 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), van artikel 35 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: Procedurerichtlijn), van de artikelen 20, 23, 26, 27, 28, 29 en 30 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), van artikel 14 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de motiveringsplicht zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alsook van het zorgvuldigheds- en het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Vooreerst citeert de verzoekende partij de wettelijke bepalingen en geeft ze een korte theoretische uiteenzetting omtrent de door haar aangevoerde bepalingen. Vervolgens voert de verzoekende partij aan dat: *“Verweerster dient een verzoek tot internationale bescherming grondig te onderzoeken, rekening houdend met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop de beslissing genomen wordt (artikel 48/6, §5, a) van de wet van 15.12.1980). Het is ook vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat een asielinstantie een volledig en ex nunc onderzoek moet uitvoeren naar de risico's op een schending van artikel 3 EVRM in geval van terugkeer, in het licht van de algemene situatie in het land van herkomst en de individuele omstandigheden van verzoekster (EHRM (GK), EG. t. Zweden, 43611/11 van 23.3.2016, §115)*

11. De aangehaalde motivatie in de beslissing van het CGVS dd. 17 januari 2022 kan niet worden bijgetreden.

Verzoeker verwijst vooreerst naar stuk 4. zijnde het document van de lokale politie Chayuan van het Openbare Veiligheidsbureau van Fuzhou City dd. 1 februari 2020, waaruit mag blijken dat verzoeker als verdachte wordt gezocht door de Chinese politie en het onderzoek hieromtrent lopende is.

Verzoeker levert derhalve een sluitend bewijs van het feit dat verzoeker gezocht wordt in China en de inhoud van het document komt ook overeen met de verklaringen dewelke verzoeker heeft afgelegd op het verhoor van 17 december 2021. Verzoeker verklaarde immers dat —zolang verzoeker niet wordt opgepakt — het onderzoek van de politie naar verzoeker zal blijven openstaan en verzoeker het risico zal blijven lopen om opgepakt te worden door de Chinese politie.

Verzoeker verklaarde tevens dat hij via diens zus documenten kon bekomen, doch dat met de nodige moeite verliep/zou verlopen (de zus van verzoeker diende/dient haar 'relaties' te gebruiken om documenten te bekomen).

Het is geenszins overdreven dat verzoeker bovendien problemen ondervond (t.g.v. de corona pan epidemie en de feestdagen in december 2021 — januari 2022) om de aanvullende documenten uit China via de zus van verzoeker in België te krijgen. De documenten diende bovendien ook nog te worden vertaald, hetgeen evenzeer tijdrovend was/is. Verzoeker mocht de vertaling van stuk 4 pas ontvangen op 11 februari 2022.

12. Indien verzoeker zou terugkeren naar China, dan loopt verzoeker een reëel risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker zou — gelet op het lopende politionele onderzoek - immers door de Chinese politie worden opgepakt en naar een gevangenis/detentiecentrum worden gezonden. Verzoeker meent dat hij het risico loopt om na diens arrestatie te worden veroordeeld tot een gevangenisstraf van ettelijke jaren.

De omstandigheden in de Chinese gevangenissen/detentiecentra zijn mensionwaardig, waarbij verzoeker een reëel risico loopt op foltering en dwangarbeid. Verzoeker verklaarde dit tevens in diens verhoor op 17 december 2021.

Het is nog steeds sterk onveilig in China. Verschillende mensenrechtenorganisaties bevestigen dat de controle die China over zijn burgers uitoefent, buiten proportie zijn. Verzoeker meent dan ook dat verweerster de situatie in China niet/onvoldoende heeft onderzocht - stuk 5.

13. Verzoeker heeft tijdens het verhoor op 17 december 2021 bewijsmateriaal bijgebracht van het bedrog van de Sinoc Culture Groep (d.i. de oplichter GY, dewelke zich voordeed als advocaat van verzoeker) in 2009. Verzoeker was in de overtuiging dat er namens verzoeker reeds in 2009 een verzoek tot internationale bescherming was ingediend! Verzoeker werd evenwel het slachtoffer van bedrog — stuk 6.

Verweerster neemt akte van dit bedrog, maar meent dat dit géén voldoende justificatie kan zijn voor het feit dat verzoeker pas op 1 september 2021 een (in hoofde van verzoeker nieuw) verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend. De redenering van verweerster kan niet worden bijgetreden en gaat voorbij aan het feit dat verzoeker jarenlang in de waan was dat er namens verzoeker een verzoek tot internationale bescherming was ingediend.

Het duurde immers jaren (bij gebrek aan ondersteuning van de Chinese gemeenschap in België en gebrek aan kennis van de Nederlandse/Franse taal) vooraleer verzoeker begreep dat hij misleide was en er géén verzoek tot internationale bescherming namens verzoeker was ingediend.

Verzoeker vernam pas recent dat hij nogmaals een verzoek tot het bekomen van de vluchtelingenstatus/status van subsidiair beschermde kon indienen. Verzoeker diende vervolgens dadelijk een aanvraag in op 1 september 2021.

14. Daarnaast is ook de (formele) motivering van het CGVS in de beslissing van 17 januari 2022 onjuist en onvolledig. Verzoeker verwijst naar hetgeen hij hierboven reeds heeft verklaard, met name dat verzoeker op 24 december 2021 (per e-mail van de raadsman van verzoeker) aan het CGVS heeft aangekondigd dat verzoeker bijkomende documenten wenste in te dienen.

Deze bijkomende documenten diende via de zus van verzoeker naar verzoeker te worden gestuurd (en navolgend officieel te worden vertaald).

Verzoeker mocht de officiële vertaling van de extra documenten (t.g.v. de obstakels door de corona pan-epidemie en het sluiten van diverse diensten in België en China door de feestdagen in december 2021 - januari 2022) pas op 11 februari 2022 ontvangen.

Het CGVS meende evenwel reeds voordien een beoordeling van de zaak van verzoeker te kunnen maken, zonder rekening te willen houden met de additionele documentatie van verzoeker. Het CGVS heeft — naar het standpunt van verzoeker — om die reden een onjuiste en onvolledige beslissing genomen, niettegenstaande het CGVS op de hoogte was gebracht van het feit dat verzoeker aanvullende documenten wenste toe te voegen.

Immers, uit de bijkomende documentatie van verzoeker mag blijken dat het strafrechtelijk onderzoek naar verzoeker in China nog niet werd gesloten en verzoeker nog steeds wordt gezocht. Verzoeker loopt m.a.w. (i.t.t. de motivatie van het CGVS hieromtrent in de beslissing van 17 januari 2022) wel degelijk het risico op vervolging door de Chinese autoriteiten. Verzoeker legt weldegelijk een begin van bewijs voor van de problemen die verzoeker heeft in China.

De aanvullende documenten van verzoeker waren/zijn m.a.w. pertinent voor de beslissing van verweerster, zodat kan worden gesteld dat het CGVS niet voldaan heeft aan de motiveringsplicht, noch het zorgvuldigheidsbeginsel bij het nemen van de beslissing van 17 januari 2022. Het CGVS had moeten rekening houden met de aanvullende documenten van verzoeker, dewelke verzoeker per e-mail van diens raadsmand op 24 december 2021 had aangekondigd. Het CGVS deed dit (bewust) niet.

De beslissing van het CGVS vormt naar het standpunt van verzoeker een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele en materiële motivering van bestuurshandelingen, de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het voorzorgsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en de motiveringsplicht. Dit is een kennelijke beoordelingsfout.

15. Verzoeker verzoekt Uw Raad derhalve - met de meeste eerbied - om de beslissing van 17 januari 2022 van het CGVS te herzien en verzoekt Uw Raad om verzoeker als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.”

2.3. Aan haar verzoekschrift voegt de verzoekende partij de volgende documenten toe: de bestreden beslissing van 17 januari 2022, aangetekende zending en bewijs van afhaling op 31 januari 2022, e-mail van 24 december 2021 van haar advocaat aan het CGVS, document van de lokale politie Chayuan van 1 februari 2020, met officiële vertaling, artikel van 'The Observer' over de omstandigheden in de Chinese gevangenissen/detentiecentra en Oplichting van verzoeker door Sinoc Culture Group.

3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, alsook artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in voormelde artikelen voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. De verzoekende partij verklaart dat ze in maart 2008 op legale wijze uit China vertrokken is omdat ze door de politie gezocht werd daar ze bij een vechtpartij betrokken was en omdat ze te weinig verdiende. Bij een terugkeer naar China vreest de verzoekende partij dat ze tot een gevangenisstraf zal veroordeeld worden en dat ze in een werkkamp zal belanden alwaar de leefomstandigheden verschrikkelijk zijn. Voorts vreest de verzoekende partij dat ze er geen werk zal vinden.

Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van verzoekende partij verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door haar.

5.2. De verzoekende partij bewijst haar identiteit aan de hand van haar origineel Chinees paspoort en een kopie van haar vorig paspoort, alsook twee notariële certificaten met betrekking tot haar identiteitsgegevens.

5.3. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.4. De verzoekende partij dient om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan te tonen dat zij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten haar ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of haar politieke overtuiging.

De door de verzoekende partij beschreven problemen, namelijk dat ze door de politie gezocht wordt omdat ze betrokken was bij een vechtpartij in 2008 toen ze dronken was en de slechte economische omstandigheden, houden geen verband met één van de voormelde criteria en kunnen bijgevolg niet worden aanzien als ‘vervolging’ in de zin van het Verdrag van Genève. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat de problemen louter van socio-economische en gemeenrechtelijke aard zijn. Dit wordt ook niet betwist door de verzoekende partij. Bovendien blijkt uit niets dat de verzoekende partij omwille van één van de in de Vluchtelingenconventie opgenomen redenen geen eerlijk proces zou krijgen of dat zij omwille van één van deze redenen een disproportionele bestraffing riskeert.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de

bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat de verzoekende partij, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “*ernstige schade*” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

6.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming. Immers er blijkt niet dat zij bij een terugkeer naar China door de staat of niet-overheidsactoren die bepaalde aspecten van de statelijke bevoegdheden uitoefent, zal geëxecuteerd worden of dat haar een doodstraf opgelegd werd.

6.3.1. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Toen het zich uitsprak over de draagwijdte van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 (dat identiek is aan artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt, oordeelde het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJ) dat “(d)e (...) termen “*foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker*”, *betrekking hebben op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 32).

In hetzelfde arrest geeft het HvJ aan dat “(h)et in artikel 3 EVRM verankerde grondrecht (...) deel uit(maakt) van de algemene beginselen van gemeenschapsrecht waarvan het Hof de naleving waarborgt. Bovendien wordt bij de uitlegging van de draagwijdte van dit recht in de communautaire rechtsorde rekening gehouden met de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Het is echter artikel 15, sub b, van de richtlijn dat in wezen overeenstemt met voormeld artikel 3. Artikel 15, sub c, van de richtlijn is daarentegen een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd.” (Ibid., § 28). Uit een later arrest van het HvJ vloeit echter voort dat het toepassingsgebied van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM). Zo stelt het HvJ: “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen. (...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden

gemachtigd.” Gelet op een en ander moet artikel 15, sub b, van richtlijn 2004/83 aldus worden uitgelegd dat de daarin omschreven ernstige schade niet ziet op een situatie waarin onmenselijke of vernederende behandelingen, zoals die welke zijn bedoeld in de in het hoofdgeding aan de orde zijnde wettelijke regeling, die een verzoeker die aan een ernstige ziekte lijdt mogelijkwijs ondergaat in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, het gevolg zijn van het ontbreken van adequate behandeling in dat land, zonder dat hem medische zorg opzettelijk wordt geweigerd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41; HvJ 24 april 2018, C-353/16, M.P., § 51).

Het HvJ hecht belang aan het feit dat de ernstige schade bedoeld in artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU *“moet voortvloeien uit de gedragingen van derden”* of nog dat *“de betrokkene in zijn land van herkomst aan die behandelingen wordt onderworpen”* door toedoen van de actoren bedoeld in artikel 6 van de richtlijn 2011/95/EU (omgezet in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet) (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, § 33 en § 35).

De ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet heeft bijgevolg betrekking op *“situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld”*. De uitlegging van dit begrip vereist dus dat het risico waaraan de asielzoeker in zijn land wordt blootgesteld, specifiek van aard is. Tevens dient het risico betrekking te hebben *“op een bepaald soort schade”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 32).

6.3.2. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat er geen zwaarwegende gronden voorliggen om aan te nemen dat de verzoekende partij bij een terugkeer naar China een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat:

- de verzoekende partij geen enkel begin van bewijs bijbrengt met betrekking tot haar voorgehouden problemen, terwijl dit redelijkerwijze kan verwacht worden van iemand die voorhoudt sinds 2007 door de Chinese autoriteiten gezocht te worden omwille van haar betrokkenheid bij een vechtpartij.
- de verzoekende partij op legale wijze en met haar eigen paspoort China verlaten heeft in 2008. Bovendien heeft de verzoekende partij in 2019 probleemloos een nieuw paspoort verkregen van de Chinese consulaire diensten in België.
- de verzoekende partij tegenstrijdige en weinig overtuigende verklaringen afgelegd heeft over gebeurtenissen na haar vertrek uit China: *“Gevraagd of uw zus of andere familieleden voor of na uw vertrek ooit gecontacteerd werden door de autoriteiten in verband met uw zaak, antwoordde u expliciet ontkennend (CGVS, p. 9). Even later zei u echter dat de politie uw zus twee jaar geleden contacteerde en navraag deed naar u bij haar, wat u echter niet kan staven met documenten (CGVS, p. 10). Dat u de vraag misschien niet goed begrepen had, is een weinig overtuigende verklaring voor deze tegenstrijdigheid. U verklaarde voorts dat dit de enige keer was dat de politie uw familie contacteerde over uw zaak (CGVS, p. 9-10). Als de politie effectief de broers of zussen contacteert als ze een verdachte niet kunnen vinden, zoals u beweert, is het hoogst opmerkelijk dat uw zus pas twee jaar geleden, meer dan tien jaar na de vechtpartij, gecontacteerd werd door de politie. Dit tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas slechts verder aan.”*
- de verzoekende partij de naam niet kent van de tegenpartij die een klacht tegen haar ingediend heeft: *“Dat u enerzijds verklaart te weten dat het slachtoffer het dossier niet wil annuleren, maar anderzijds zijn naam niet kent ondergraaft de geloofwaardigheid van uw relaas verder (CGVS, p. 10).”*

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het betreffen pertinente en draagkrachtige motieven die hun grondslag in de bestreden beslissing vinden. Door louter de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal om te keren en eerder afgelegde verklaringen te herhalen of voor één bepaalde versie van de feiten te kiezen, brengt de verzoekende partij geen concrete elementen noch dwingende argumenten aan ter weerlegging of ontkrachting van de desbetreffende bevindingen. In het voorliggend verzoekschrift onderneemt verzoekende partij geen ernstige poging om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van de vluchtmotieven, te verklaren of te weerleggen. Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

Aan haar verzoekschrift voegt de verzoekende partij een document van de lokale politie Chayuan van het Openbaar Veiligheidsbureau van Fuzhou City van 1 februari 2020 om aan te tonen dat zij als verdachte wordt gezocht door de Chinese politie en dat het onderzoek lopende is. Ter terechtzitting laat de verzoekende partij de brief zien waarvan zij stelt dat het de originele brief betreft. De Raad merkte

echter op dat het een kleurenkopie is, waarop de advocaat repliceert dat de originele documenten nog op kantoor liggen. In dit verband merkt de Raad op dat de verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud nooit melding van dit document gemaakt heeft. In tegendeel de verzoekende partij heeft verklaard dat ze nooit brieven of post ontvangen heeft in verband met deze zaak (notities persoonlijk onderhoud (NPO), p. 5) en dat ze enkel weet dat “die zaak van de vechtpartij is opgestart” en dat ze niets meer weet omdat ze in 2008 China verliet (NPO, p. 5). Daarenboven is het weinig aannemelijk dat de verzoekende partij met betrekking tot een vechtpartij in 2007 waarvoor ze *anno* 2022 nog gezocht wordt, slechts een document van 2020 kan bijbrengen.

Haar voorgehouden vrees wordt inderdaad verder ondermijnd doordat de verzoekende partij reeds in 2008 in België aangekomen is, en stelt sinds 2007 door de politie gezocht te worden omwille van haar betrokkenheid bij een vechtpartij, en aldus heeft de verzoekende partij zeer lang gewacht vooraleer een verzoek om internationale bescherming in te dienen, zoals blijkt uit de bestreden beslissing. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert niet naar zijn land te kunnen terugkeren vanwege een gegronde vrees voor vervolging of voor een reëel risico op ernstige schade en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk wanneer de dreiging zich voordoet of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat de verzoekende partij naliet dit te doen en gedurende ruim dertien jaar talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor haar algehele geloofwaardigheid. Het gegeven dat ze in 2009 gepoogd heeft om een “regularisatieverzoek” in te dienen en hierbij door een vereniging opgelicht werd, geen afbreuk doet aan hetgeen voorafgaat. Immers een “regularisatieverzoek” betreft een gunstmaatregel en kan geenszins gelijk gesteld worden met een verzoek om internationale bescherming. Het betoog in het verzoekschrift en de stukken hieromtrent bijgebracht laten niet toe anders te oordelen.

6.3.3. De Raad wijst er verder nog op dat louter sociaaleconomische overwegingen als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en geen recht geven op internationale bescherming. Zulke sociaaleconomische overwegingen zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In het dossier van de verzoekende partij zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in haar hoofde suggereren. Evenmin wordt zulks door de verzoekende partij concreet aangetoond.

6.3.4. Tot slot wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat: *“Wat betreft uw vrees bij terugkeer verklaarde u tevens dat China veel veranderd is de voorbije tien jaar en dat het moeilijk zal zijn voor u om er te overleven (CGVS, p. 9). Gevraagd om dit te verduidelijken, verwees u slechts naar uw leefsituatie in België. Zo zei u dat u al een tiental jaar in België bent, dat u het hier gewend bent, dat u geïntegreerd bent hier en dat u zich volgend jaar zal inschrijven op een school (CGVS, p. 9). U toonde op geen enkele manier in concreto aan dat uw verblijf in België ertoe zou leiden dat u zich bij terugkeer naar uw land van herkomst niet opnieuw zou kunnen aanpassen. Het volstaat dan ook hierbij te stellen dat deze elementen bezwaarlijk kunnen beschouwd worden als dat u een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren of een reëel risico loopt op ernstige schade bij een eventuele terugkeer naar China.”* Voormelde pertinente motieven worden door de verzoekende partij ongemoeid gelaten in het verzoekschrift.

6.3.5. Alles samen genomen, acht de Raad het geheel van de voorgaande bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat er bij terugkeer naar China in haren hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan niet in aanmerking worden genomen.

6.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Volksrepubliek China actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van de verzoekende partij geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord in de aanwezigheid van een tolk 'Chinees'. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon zij zich laten bijstaan door een advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

8. In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Evenmin kan de verzoekende partij dienstig de schending aanvoeren van artikel 14 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen daar dit betrekking heeft op gehoor van minderjarige verzoekers om internationale bescherming. Artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op het hoger belang van kinderen en kan aldus niet dienstig aangevoerd worden door de verzoekende partij die in 1977 geboren is.

9. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet stelt dat indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, dit een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast. Verzoekende partij haar verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

10. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan de verzoekende partij niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

11. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS